

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 12. Signum quærit. Quater signa de cæle petierunt: quæ erant talia, quæ faciliori ratione possent adscribi diabolo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

minus ille faceret, quis perfectius vos nouit, & proprius introspicit peruersas vestras intentiones, quam vos ipsi? Tu quoque quid boni speras, qui cum istis accedes suauibus, blandis & amicis verbis; hostili vero corde, & ad omnem offensam preparato?

38 De vobis verificari potest illud, quod de his dixit, qui eorum egregie tenebat corda. *Et dilexerunt eum in ore suo, & lingua sua mentiti sunt ei: cor autem eorum non erat rectum cum eo, nec fideles habiti sunt in testamento eius.* Noce-

dideritis, quod vobis male conueniat nomen, generatio adultera: si enim eos hoc Christus nomine notauerit dignissimos, illud vobis eius

44 Apostolus D. Iacohus imposuit. *Adulteri, nescitis: quia amicitia huius mundi inimica est Deo: Anix adultera, Deo desponsata: ore tenus eum colitis, corde vero mundum eius inimicum veneramini; Nullum os magis pium & Deo dicatum, quam tuum: Pater noster, Deus meus, meum bonum patrorum meum, gona mea: sed nec est cor magis oppositum: cum tuum aliquid nihil intentat, & molatur, quam eus iniuriam, & dedecus, contumeliam. An non talis o. a. r. u. s.*

Greg. Nyssen. accedis (inquit D. Gregor. Nyssen.) dicens id, quod Christus piissima sua miser cordia, tibi concessit, ut diceret: *Pater noster, qui es in caelis*

Dom. Hoc ore tenus; intus vero talis es, ut tibi possit exprobrari, quod Christus iudicis, *Vos ex parte diaboli estis, & desideria eius vultis facere.* Ex vna parte dicis, *Sanctificetur nomen tuum.* Et ex alia illud blasphemias. Exterius voce ostendis te eius signatum voluntati, dum ais: *Fiat voluntas tua, sicut in caelo & in terra & corde tuo.* In h. magis satagis, quam id aggredi seu conari, quod eius est contrarium voluntati, & preceptis. *Voce tenus; Dimare nobis a bita nostra, sicut & nos dimittimus &c.* & corde tuo in iuria meditaris uisionem.

Deo. 27. 2 Subtiliter notat Abbas Rupertus quam graphicè illos describat Deus, imo & vos, in eo quod illi Moysi, altare erigeret, in quo eius lex describeretur, & interiori parte consistit, et ex lapidibus doris, informibus, impoliis: Audi vero Dei preceptum: *Eriges iugentes lapides, de saxu informibus & impoliis & adificabis altare Domino Deo tuo, & calce leuigabis eos, ut possit scribere in eis omnia verba legis huius.* Ne scriptura peruadat, penetretque vsque ad lapides, illi etenim suam retinere duritiam, In Hebræo legimus; *Limes eos calce.* Tales fuerunt hi Iudæi. *Quale altare Deo erigebant exterius adeo calce leuigatum? qua legis Diuinæ super scrip-*

tionem apparebant, adeo religiosi, Dei honoris zelosi, iustissimi; cor autem eorum petras vincebat duritie? Tu quoque talis. Quam praefers inscriptionem? quales protestationes ore tuo pro Dei gloria; quantum Ecclesiae zelus. At quam parum recipitur hæc superscriptio intus in animæ tuæ visceribus? Cum tibi eor sit adeo durum, informe, nullo labore uirtutis expolitur.

§. 12. Signum quærit. *Quater signa de caelo petierunt: quæ erant talia, quæ faciliori ratione possent adscribi dialo.*

39 **Et** Signum non dabitur ei. Expendamus, quæso diligenter verba hæc. Quo clarius intelligamus insipiens Phariseorum inuentum, & Christi Domini diuinam sapientiam, diuinum consilium. Questionem proponit D. Tho. circa illa verba. Quomodo verum est quod Christus dixerit: signum non dabitur ei: si postmodum plurima dederit? Redundant Euangelia us miraculis quæ Christus post hæc fecit, ut o. & ipse D. Matth. qui hoc conscripsit Euangelium, refert illud quod heri tractauimus, quod etiam ibidem ipse Palmarum die, vicinus passioni, multa eorum eis similia ediderit, quæ tam admiranda, ut ipsi Pharisæi summo stupore percipere uiderentur. *Videntes autem Scribae & Pharisæi mirabilia quæ fecit* **Matth. 23.** &c. Talia inquam, ut D. Iacohus eorum cæco. **15.** tatem admiratus de us hæc verba proferat, *miraculorum tantum prænotans multa & magna.* **Cum 37.** *tot tantæque signa fecisset eorum eis.*

Multa attulit Abulens. ad enodationem huius difficultatis, aramen illa primo descripsit D. Tho. Dicit igitur Primo ex D. Chrysa quod eis Christus non pro semper signa deugari, sed tantum pro illo tempore illos enim tunc, reputat a se nullo dato signo. Dicit Secundo cum D. Hier. quod eis non omnia negauerit signa, sed tantum ea quæ ipsi petebant: quorum Signa de caelo, ut ait D. Luc. ut aeri tenebras offunderet, aut manna caelo deduceret, cum Moysè; aut solis cursum retardaret cum Iosue; aut totius uia, fulgura, tempestates excitaret, ut olim Samuel, ignem de delursum in terras attraheret, in morem Elia. His duo prætendebant: Primum uispendere, & extenuare Christi miracula, dicendo, quod ea quæ hæcenus fecerat, ea essent, quæ vix duobus digitis à terra sursum tollebantur. Secundum eius gloria derogare: sibi etenim persuadebant, Christi potestatem eo vsque non extendi, ut signa de caelo faceret: quod proinde

concluderent, quod illa quæ faciebat inter oculos & manus, id est quæ viderentur & tangerentur, opera essent oculorum, & manuumque facilitatis seu præstigiatoria. Quater signa petentes accesserunt, Primum: quando in exordio prædicationis suæ illos flagis eiecit de templo, ut canes in mundos omnes. Sicut enim hæcenus nulla Christi viderant signa, sufficiebat illis pro illo tempore quædam in communi postulare:

Mat. 23. *Quid signum ostendis nobis: quia hæc facis.* Secundum: quando parato miraculo quinque panum, a deo celebrari, vt videntes illi, quod omnis populus communi suffragio ei acclamaret: *Hic est vere propheta, qui v. natus est in mundum.* Accesserunt ad Christum, dicentes, quod fecisti modo miraculum, res est parvi momenti. *Quid operari? Frustrum panis, & quidem hordeacei: clarigiri, quid hoc tanti? Quid signum tu facis, vt credamus? Patres nostri manducauerunt manna &c.* Ita hoc, hoc est, miraculum, quod Moyses operatus est, panem de celo deducens panem Angelorum, tu vero *Quid operari, quæ tua sunt miracula? Res terrena, nullius ceu paruum entitatis, panis v. visualis, & quidem hordeaceus. Ostende tu nobis signa de celo: illa quippe magni sunt æstimanda.* Tertium, quod modo præmanibus habemus, factum enim illo miraculo, cæco, muro, surdo, & a dæmone possessio integre curato, accedunt, arguunt, hoc nihil faciendum: opus esse adeo relictæ potestatis, quæ v. luerius se non extendat quam ad ea, quæ sunt nobis proxima, rogant propterea vt signa de celo demonstret. Vltimum quando eis & Sadducæis rubore nimio confusis, qui tentantes eum accesserant, reuersi sunt, petentes, si vellet vt in eum crederent, ostenderet signa de celo. *Rogantes vt signum de celo ostenderet eis.*

Mat. 16. 1. Illa signa de celo toties licet, ac tanta importunitate petita nunquam illis dare Christus consentit (ait D. Tho.) idque iure merito. Primum eo quod præsciret, proditores illos ad nihil aliud intendere, quam vt eius miracula possent calumniari, quæ dicebant, vel flocci pendenda vel virtute effici dæmoniorum; ac de nullo eorum illis facilius erat hoc dicere quam de illis, quæ ipsi petebant de celo; (ait D. Hiero) ex quo sumpsit Beda) velut de tonitru, fulgure, grandine, ignibus, ventis &c. Et patet apertissima ratio, quia in illis superioribus regionibus, vbi formanur tonitrua, fulgura, ignes, grandines, tempestates, communiter dæmones commorantur, vnde de illis, S. dicit Theologia, quod habitent in aere illo caliginoso, qui tot dæmonibus reple-

tur, sicut Dominica præterita retulimus. Vnde illos vocat D. Pau. *Principes potestatis aeris huius.* Ad Ephef. *Principes & potestates in cal. stibus:* quia in illis mediis aeris regionibus ampliozem exercent potestatem. Vt declarat D. Aug. Ob quam etiam rationem eos Christus nominat: *Volucres cali.*

Facta per facile est dæmonibus aera commouere, & vapores conuoltere, qui in illis sunt, in grandines, in imbres vehementissimos similiter & ex eis igneos radios accendere, & in terram demittere: Ita Antichristus operabitur, cuius signa fallacia erunt, & dolis plena, sicut D. Paul. testatur. *Prodigiis mendacibus:* ea quæ ipse patrabit ex tali constabunt apparatu, seu phaleris & virtute diaboli efficiuntur, *Faciet signa magna, vt etiam ignem de celo faciat descendere in terram in conspectu hominum.* Loquitur enim hic D. Ioan. de ista bestia. Et D. Meriodius Martyr ait quod signa illa erunt, quædam in aere alterationis, vt videatur Sol in tenebras conuersus & obæcatus, & luna in sanguinem. Et D. Hippo-

litus Martyr opinatur, quod Antichristus id efficiet, vt in meridie tam palpabiles sint futurae tenebræ, ac in media nocte, & e conuerso. Hoc adeo verum arbitror, sicut notat D. Au. vt quando Deus castigare voluit Aegyptios, illisque immitte re tonitrua, fulgura, grandines, tenebras, hoc egerit opere dæmonum, velut suis carnicibus, & iustitiæ suæ ministris: ita cecinit Rex Vates. *Misit in eos iram indignationis suæ iudigationem & iram, & tribulationem, immissiones per Angelos malos.* Idem nobis ad oculum liquet in historia Iob, in igne qui descendit de celo, quo diabolus in cineres redegit viri iusti ouium greges, & in tempestate & turbinibus, quibus domum eius funditus evertit. Vnde patet, quam sapienter procedat S. Mater Ecclesia, dum ingruente tempestate, aera coniurat, seu dæmonos exorcizat, qui in aere versantur, aera complens sonitu sacrarum campanarum, aspersione aquæ benedictæ, piis orationibus, crucis imaginibus, ac Sanctorum reliquiis.

Si tam peruersi fuerint illi, vt ea miracula, quæ oculis suis intuebantur, manibus suis contrectabant, experiebantur in ærotis, & semimortuis, toti mundo notissimis, sua maledicentia vellicarent, quo non aceto perfunderent, signa de celo? Si procul audirent horrenda tonitrua, terrificam viderent fulgura, radios ignitos, qui terram horrore conuolterent? Signum vnum de celo desit eis Pater æternus ipsa Palmarum die, voce de celo, delapsa supra filium suum, quæ quasi ex nubibus proflicebat, quæcum vt si-

lium suum protestabatur, & esse se qui in se susciperet eius clarificationem. dicens. *Clarificavi, & iterum clarificabo.* Et ecce omnes adeo obrenerati, ut quidam dixerint eorum: nihil aliud esse, quam factum tonitru, alii vero: *Angelus es locutus est.* Ita ut, realiter & vere, petendo signa de celo, ea peterent, quae maledica verborum eruditione possent enixius cavillari: proinde prorsus erat a ratione alienum illis ea concedere. Sit ergo haec prima ratio illa denegandi.

§. 13 Signum non dabitur. Signa petebant, quae admirationem tantummodo mouerent, ab intentione Christi prorsus aliena.

4 I
Loc. cit.

Ca. 16.
To. 6.

D. Amb.
Li. 2. Luc.
Tom. 3.
Ioa. 11. 24.
I.
Duo sunt miraculorum genera.

Secunda ratio, ob quam Christus ei talia tenuit miracula, haec est (ut D. Thom.) quia erant sine fructu. Christo nequaquam conuenit facere miracula instructiuosa. D. Augu- ingentio optime quadrat, conceptus ille, quem habet in libro *De uilitate credendi.* Supponit primo, extra dubium esse, quod ad hominibus fidem persuadendam, nec illa fuerint miracula; cum enim sit fides de rebus supernaturalibus quas nec ipsa potest probare ratio, requiruntur probationes supernaturales, quae sunt ipsa miracula. Hoc adeo verum est ut si ea ex se Christus miramine daret ab eo ipsa petere possent homines, & crederent, fidemque dictis adhiberent, & ipso ea non dante nemo eos iure redarguere valeat infidelitatis. Hoc enim ut regulam certissimam scripsit D. Ambr. in illud *Exurgens Maria* &c. *Morale est omnibus ut qui fidem exigant fidem adseruant.* Quinimo & ipse Christus hoc ipsum asseruit: *Si opera non fecerim in eis, quae nemo alius fecit, peccatum non habent.* Secundo disparat D. August. quod genus miraculorum fuerit conueniens, ut Christus patretur, ad fidem: quam de sua persona praedicabat, persuadendam: duo enim sunt genera miraculorum, unum eorum quae intellectum rapiunt in admirationem: quale foret illud: solem sistere, caelum retrogradi, lunam ascendere, sidera descendere &c. Alterum eorum, quae eo modo intellectum satiant, ut etiam moueant, & afficiant. & alliciant uoluntatem, quale foret illud, dare lumen caeco, esurientes pascere, tibi filium tuum desideratissimum ad vitam reuocare, desperationem tuam curare infirmitatem &c. Haec quippe talia sunt, ut ex parte una sint mi-

rabilia, & ex altera, uilia: ex eo enim quod prodigia sint, conuincunt intellectum, & ex eo quod adferant uilitatem attrahunt uoluntatem.

Ad fidem hominibus persuadendam (ait D. Augustinus) priora minime congruebant, henequidem postiora: Et hoc suadet ipsa ratio, fides enim non tantum dependet ab intellectu, quinimo & a uoluntate, ut declarat D. Thom. Sicut enim ea quae fidem persuadent, euidetiam non praebent intellectui, ita necesse est, eum moueri a uoluntate ad credendum: proinde ut uerissimam habeo hanc D. August. propositionem. *Cate. a potest homo nolens, credere uero non nisi uolens.* Et ratione huius hanc quoque statuit propositionem. *Fides in credendum uoluntate consistit.*

Ob eandem rationem, dixit Apostolus ad credendum, necessario requiri, ut uoluntas alligetur, & captiuetur intellectum: & docent Theologiae professores, ut fides firmus agat radices in intellectu, requiri piam affectionem uoluntatis. Ob hoc uidemus, neminem id credere, quod abhorret, nec facile eum esse hominem tibi persuadebis, quem oderis uinimicum, aut quod apte loquatur, cui optas malum. Ad duo haec consequenda, de necessitate requiruntur miracula: quae comodo sint mirabilia, ut sint pariter beneficia, quae ex una parte suscipiant intellectum, & ex altera tuam alliciant uoluntatem.

Hoc liquido constat (inquit D. Aug.) si uenerit quidam asserens, se magna polleere potestate, & in eius probationem per aera uolites, unico halitu arbores eradicet, pugionis ista turres concutiat fortissimas, fidem aliqualem eius adhibebis potestati: attamen non ob hoc ei afficeris, aut adhaerebis: At si tibi hoc monstraret, in eo quod te usque ad mortem infirmum, a medicis derelictum, iam supremo halitu expirantem, ipse propius accedens, solo contractu mortis faucibus eripere: incolumem: Si eeco filio tuo lumen restitueret oculorum, quam animo sincero illi crederes? quam prompte illi tuum subireceris, ob tale miraculum intellectum, & ob beneficium uoluntatem? Illa miracula, conueniens erat, ut Christus ederet, & haec illi prophetae, ut ei propria adscripserunt. *Deum ipse ueniet, & saluabit uos: tunc aperientur oculi caecorum, & aures surdorum patebunt, tunc saliet sicur cernit claudus, & lingua infantium erit discerina.* Signa de caelo, & quae superficialiter tantum ingerunt admirationem, referuntur (ut diximus) Antichristo facienda.

11.
Miracula necessaria ad fidem.
2. 2. q. 2. 4.
1. q. 2. 4.
D. Aug.
Lib. de ciuitate dei.
Lib. de praedestin.
Sancti e. 1.
2. Cor. 13.
2. 2. q. 4.

Addit